

A telek É-i oldalán 2000-ben feltárt középkori pincét az újkori istállóépület íves lezárása miatt az akkori utca alatt feltárni nem lehetett. Most teljesen kibontottuk őket, amelyek homlokzati vonalát a többi Szt. György utcai telekkel egyvonalban találtuk meg. Az utcafront mögötti pincehelyiséget egykor középpillérral támasztották alá, amelyet később, de még a középkorban osztófalba foglaltak bele.

A Szt. György u. 10. sz. telek teljesen feltártnak tekinthető, kivéve a rituális fürdőhöz vezető lépcső egy részét, amelyet statikai okokból egyelőre nem bonthattunk ki.

A részletes tanulmányt lásd a kötet 125. oldalán!

VÉGH ANDRÁS

56. Budapest, II. Ganz utca 8.

B, Ró, Tö, Kú

A 860 m² méretű telek (Hrsz.: 13572/5) megelőző feltárását 2005. július 18. és november 15. között végeztük el. A modern építkezésekkel bolygatott római kori rétegeket – a modern felszíntől számítva – kb. 2,5 m mélységben értük el.

Területünk déli kétharmadán több, különböző minőségben megmaradt falcsonkból álló épület részlete (Ny-i traktusának több helyisége) képviselte az úgynevezett „vízivárosi altábor” Kr. u. 2–3. századi periódusát. A többnyire opus incertum (néhol op. caementitium) falszakaszok környezetében helyenként padlóroncsokat, kisebb felületen kövezett út, vagy más funkciójú járósínt (belső udvar) maradványait tártuk fel. Az É–D-i tájolású (feltehetően a limesút vonalvezetéséhez igazított), nagyjából azonos méretű (5×5 m) belső terekre osztott épület alatt, egy viszonylag ép, továbbá másik, kisebb, félig elbontott és egy harmadik (kb. 4 m²-es alapterületű), szintén bolygatott fazekaskemence került elő. E három ipari létesítményt közös hamuzógödör kötötte össze, használatuk a (házi vagy ipari hulladékként visszatöltött) szekundér leletanyag (La Tène edénytípusok és észak-itáliai, import kerámiatöredékek) alapján a Kr. u. 1. sz. harmadik negyedére keltezhető. A későbbi falak miatt csak részben feltárt fazekasműhely térszintjénél mélyebben csak egy Kr. u. 3. századi, fahordóval bélelt kutat és egy késő bronzkori (Váli-kultúra) hulladékgödör részletét sikerült kibontanunk.

A területet az újkorban mintegy 1,5 m vastagságban feltöltötték. A telek északi végét két újkori (É–D és K–Ny irányú) pince foglalta el. A telek déli részén barokk kori ház alapozása, körülötte és a falak alatt is számos újkori szemétködör került elő. Ezek egyike, egy méhkas alakú gödör jelentős mennyiségben vaseszközöket (fúró, fogó, ásó, vasvilla stb.) rejtett. Három kutat találtunk a területen, ebből kettő kővel kirakott falú újkori kút volt a terület középső részén. A harmadik (a telek déli részén) nagyméretű gödör alján összeszűkülő, gerendavázis szerkezetű török kori kút volt. A telek középső részén megritkultak az objektumok, a két kút

mellett alig néhány szemétködört találtunk. A terület északi részén is kevés gödört találtunk. Ezek egyikeben építési törmelék és török kori kerámia mellett négy darab emberi koponya is előkerült, ami talán a Buda visszafoglalása utáni romeltakarításhoz köthető. Szintén az északi részen került elő egy török kő felület részlete is. A terület középső részén sárga agyagpadló részlete került elő, de hozzá tartozó cölöplyukakat nem tudtunk megfigyelni.

Munkatárs: Földesi Szilvia.

HABLE TIBOR – VÉGH ANDRÁS

57. Budapest, II. Kacska utca 11.

Ró, Kö, Tö

2005. október 3. és december 9. között építkezést megelőző feltárást végeztünk a telken. A terület a középkorban Buda város Szentpétermártír városrészének peremén helyezkedett el. Magáról a telekről közelebbi információval nem rendelkezünk.

Mintegy 25 m hosszán csupán a keskeny telek Ny-i sávját tárhattuk fel. Ezt a részt teljes mértékben kitöltötte egy a Kacska utca vonalától induló, közel 30 m hosszú, É felé hosszában kibővített és kissé keskenyedő, téglaboltozatú újkori pince. A pince eltömedékelése a belőle előkerült leletek szerint csak az utóbbi 20–30 esztendőben történhetett meg. A pince padlója alatt nagyszámú római kori objektum került elő, török kori vagy középkori objektumokra nem bukkantunk.

A pincétől északra eső telekrészen (az ásatási terület egynegyedén) a vastag újkori feltöltési rétegben egy lőtetemekkel, építési törmelékekkel betöltött II. világháborús bombatölcsért, egy 18. századi emésztőt, valamint az objektumokban és a réteganyagokban is szegényes török kori–középkori rétegekben egy fél emberi és egy fél szarvasmarha(?) vázat tártuk fel, mindkettőt deréktól felfelé; az állati vázból a koponya is hiányzott.

Munkatársak: Hable Tibor, Földesi Szilvia régészek, Berecz Barbara ásatási technikus.

VÉGH ANDRÁS

58. Budapest, II. Kapás utca 21–25.

Ró, Á, Kk, Tö

2005. június 9. és november 7. között megelőző régészeti feltárást végeztünk a telken. A területet 1989-ben szondázó ásatással már megkutatták, de akkor csak az újkori rétegekig hatoltak le, régészeti réteget, objektumokat nem értek el. Az ideai ásatáson a barokk telekszerkezetek, laza török kori és sűrű középkori beépítettség volt megfigyelhető, valamint római kori rétegződés és objektumok kerültek elő.

A telek déli végében (az egykori Kapás u. 19. sz. telken) kiástuk a 18. századi építésű barokk ház alapjait, melynek legkorábbi járósíntjét egy korabeli fazekasműhely rontott, selejtes edényeinek töredékeivel töltötték fel egy újabb járósínt kialakításakor. A jó-